

NORGES HØYESTERETT

Den 29. mars 2012 ble det av Høyesteretts ankeutvalg bestående av dommerne Matningsdal, Noer og Bull i

HR-2012-00679-U, (sak nr. 2012/397), straffesak, anke over dom:

A (advokat Toril Dale)

mot

Den offentlige påtalemyndighet

avsagt slik

B E S L U T N I N G :

- (1) Saken gjelder anke over lagmannsrettens dom i sak om overtredelse av straffeloven § 275 første og annet ledd, jf. § 276.
- (2) Ved tiltalebeslutning utferdiget av Statsadvokatene i Vestfold og Telemark 7. mars 2011 ble A, født 8. oktober 1963, satt under tiltale for overtredelse av straffeloven § 275 første og andre ledd, jf. § 276. Grunnlaget for tiltalen var at A i egenskap av styreformann og daglig leder i selskapet X sommeren 2007 mottok ca 75 000 euro, tilsvarende ca 600 000 norske kroner, fra firmaet Y og beholdt pengene selv til tross for at disse var en del av vederlag for salg av båten "B" som opprinnelig var eid av X.
- (3) Tønsberg tingrett avsa 8. juni 2011 dom med slik slutning:

"A, født 08.10.1963, frifinnes.

Begjæring om inndragning etter straffeloven § 34 tas ikke til følge."
- (4) Påtalemyndigheten anket over tingrettens bevisbedømmelse under skyldspørsmålet og Agder lagmannsrett avsa 26. januar 2012 dom med slik slutning:
  - " 1. A, født 8. oktober 1963, dømmes for en overtredelse av straffeloven § 275 jf. § 276 til en straff av fengsel i 8 – åtte – måneder, hvorav fullbyrdelsen av 120 – etthundreogtjue – dager gjøres betinget etter straffeloven §§ 52-54 med en prøvetid på 2 – to – år.**
  - 2. A, født 8. oktober 1963, betaler innen 14 – fjorten – dager etter forkynning av dommen saksomkostninger med 5.000 – femtusen – kroner."**

- (5) A har anket over lovanvendelsen under skyldspørsmålet til Høyesterett. Det er i hovedsak gjort gjeldende:
- (6) Lagmannsretten har anvendt skyldkravet i straffeloven § 275 feilaktig da den la til grunn at A handlet forsettlig og med uberettiget vinnings hensikt. Det følger av rettspraksis at det skal vektlegges om disposisjonen kan anses utført som ”ledd i vanlig virksomhet” og om vedkommende har hatt en oppfatning selv om at han handlet illojalt, jf. blant annet Rt. 1993 side 727, Rt. 1994 side 1555 og Rt. 1995 side 1536.
- (7) Det er nedlagt slik påstand:
- ”1. **Prinsipalt: A frifinnes.**
  2. **Subsidiært: Agder lagmannsretts dom av 26. januar 2012 i sak 11-105182AST-ALAG oppheves.”**
- (8) *Påtalemyndigheten* er kjent med anken.
- (9) *Høyesteretts ankeutvalg* bemerker at A ble frifunnet i tingretten, mens han ble domfelt i lagmannsretten. Ifølge straffeprosessloven § 323 første ledd tredje punktum, jf. annet ledd fjerde punktum, kan anken bare nektes fremmet dersom Høyesteretts ankeutvalg enstemmig finner det klart at anken ikke vil føre frem.
- (10) Anken angriper som nevnt lagmannsrettens forståelse av vilkåret i straffeloven § 275 om at det må foreligge uberettiget vinnings hensikt. Saken har sitt utspring i salg av et skip fra selskapet X, der A var største aksjonær, daglig leder og styreformann. I forbindelse med salget inngikk han på vegne av selskapet en avtale om diverse tilleggsytelser ved selve gjennomføringen av salget og sørget for at penger for disse ytelsene ble utbetalt til hans eget personlige selskap, ikke til X. I anken anføres det at så vel tilleggsytelsene som det at pengene ikke gikk til X, var i selskapets interesse fordi det ellers ikke ville ha vært mulig å gjennomføre salget som selskapet var avhengig av for å overleve. Når det gjelder pengene, er dette begrunnet med at de – i den grad de ikke nokså umiddelbart ble videreført til X – skulle dekke utgiftene ved tilleggsytelsene som A i første omgang selv hadde lagt ut for. Var pengene først blitt utbetalt til selskapet selv, ville de ha stanset der på grunn av interne konflikter. I alle fall var det slik A selv så det.
- (11) Til dette er å bemerke at det ikke er avgjørende om selve avtalen om tilleggsytelsene var i selskapets interesse eller ikke. Lagmannsretten har lagt til grunn at denne avtalen stod i sammenheng med selve salgavtalen, og at tilleggsarbeidene derfor må anses som utført i regi av X. Det avgjørende for om forholdet rammes av straffeloven § 275, er behandlingen av pengene som ble utbetalt for arbeidene, ca. 75 000 euro. Disse ble som nevnt betalt til As personlige selskap, ikke til X.
- (12) Lagmannsretten har kommet til at det naturlige og riktige ville ha vært at avtalen var blitt inngått mellom de opprinnelige avtalepartene. Som styreformann og daglig leder var A ikke berettiget til å trekke avtalen om tilleggsytelser ut av forholdet for øvrig og foreta tilleggsarbeidene i egen regi. Følgelig skulle også godtgjørelsen ha tilfalt selskapet.
- (13) Lagmannsretten har videre kommet til at A ikke kan tros på at hensikten med å få pengene utbetalt til seg selv, var å sørge for at pengene faktisk ble brukt til å dekke utgiftene til tilleggsytelsene og dermed sikre gjennomføringen av salget. Formålet med fremgangsmåten var i stedet å skjule for selskapet og de to øvrige aksjonærene at det ble betalt ekstra i forbindelse

med salget. Lagmannsrettens bevisbedømmelse på disse punkter kan ankeutvalget ikke overprøve.

- (14) Utvalget kan ikke se at det er uttrykk for en feilaktig forståelse av straffeloven § 275 når lagmannsretten på denne bakgrunn konkluderer med at han med vitende og vilje har handlet mot selskapets tarv, og at han har handlet i uberettiget vinnings hensikt.
- (15) Utvalget finner det etter dette klart at anken ikke kan føre frem og nekter den fremmet.
- (16) Avgjørelsen er enstemmig.

SLUTNING :

Anken nektes fremmet.

Ragnhild Noer
(sign.)

Magnus Matningsdal
(sign.)

Henrik Bull
(sign.)

Riktig utskrift: